

"NACIJOS" ARTĖJA – MAŽEJA TAUTINIAI SAVITUMAI

"Komunistas" skelbia: uždarykite vartus į praeitį.

(E) Sovietų glėbyje esančių tautų (jas bolševikai vadina "nacijomis") suartėjimas, suglaudimas, iliedinimas į komunistinį katilą — labai svarbus veiksnys komunistams. Vilniuje leidžiamas "Komunistas" (Vilniaus m. kp sekr. P. Griškevičiaus str.) 12 numeryh teigia, kad visos komunistinės "nacijos" yra lygia teisės ir ta pačia proga džiūgauti, kad Sovietuose gyvena ir draugiškai dirba "įvairių tautų žmonės", o Vilniuje rasime net 41 tautybės atstovą. Girdi, Sovietų Sąjungos gyventojų judrumas esąs padidėjęs, nes atsiranda nauji pramonės centrai, atskleidžiami gamtos turtai, įsavinami plėšiniai tolimose krašto srityse (Kazachstane). Tad, tautos savo tarpe daugiau bendradarbiauja ir dar daugiau — anot "Komunisto", "tarybinių respublikų sienos TSRS ribose vis labiau netenka savo buvusios reikšmės..."

Esant tokiai padėčiai, kaip tenka vertinti Maskvoje priimtą kom. partijos programos teiginį, kad "...nacijos suklesti, stiprėja jų suverenumas"? Jei pagal vilnišką "Komunistą" respublikų sienos netenka savo reikšmės, jei kraštų ūkis pajungiamas Maskvos interesams, tai jau sunku kalbėti apie paskirų, sovietų pavergtų tautų suverenumo stiprėjimą.

Ne tik ūkio srityje, bet ypatingai kultūroje, tokioms sąlygoms esant lengvai įžiūrimas tautinio savitumo (jau nekalbant apie... suverenumą) mažėjimas. Tautinis savitumas sunkiai beįmanomas, jei, "Komunisto" teigimu, jau "pradeda vystytis bendri komunistiniai kultūros, moralės ir buities bruožai". Artėdamos, sovietinės "nacijos" vietoje savitumo įgyja internacionalinį — komunistinį pobūdį ir, girdi, tai praturtina tautos gyvenimą (su-komunistina... — E.).

Galima sutikti, kad vystant kultūrinis ryšius su kitomis tautomis turtinamas kultūrinis gyvenimas, tačiau jis turtėtų plačiau ir įvairiau, jei ryšiai liestų ne tik komunistinio režimo kraštus, bet ir Vakarus. Dabar gi artėjimas propaguojamas pirmausia su Sovietų Sąjunga. Pagal "Komunistą" negerai, jei "pasireiškia tendencijos išsaugoti atgyvenusias nacionalines kultūros formas". "Komunistui" atrodo nenormalu ir tai, kad meno kolektyvų repertuare vyraujančios praeitį vaizduojančios liaudies dainos ir šokiai. Esą, negerai ir tai, kad Vilniaus architektai ir dailininkai, girdi, puoselami pastatus siekia įamžinti praeities legendų herojų vardus. Visa tai esą priešinga tikrovei, "komunistinei statybai". Kitais žodžiais, per spaudos skiltis, per Vilniaus radiją komunistiniai

pareigūnai su Sniečkumi priešaky ne tik kultūros darbuotojams, bet ir eiliniam "tarybiniam" piliečiui skiepyja mintį kelti dabartį ir... nutylėti ar bent jau žeminkite praeitį...

Kai siekiama uždaryti vartus į praeitį, kai susiduriama su sunkiai išgyvendinamomis vad. "nacionalistinėmis atgyvenomis" lengva rasti ir įvairius kliuvinius sėkmingiau vykdyti tą "statybą". Jau minėtas "Komunistas", štai, nusiskundžia, kad vis dar pasitaiko "mėginimų" idealizuoti Lietuvos praeitį ir pan. Tai esą priešinga "internacionaliniam auklėjimui" ir dėl to šioje srityje pasigendama daugiau iniciatyvos.

Kuo gi ji turėtų pasireikšti? Studentai raginami mokytis Sovietų Sąjungos universitetuose, o lietuviškas jaunimas turės būti "kuo plačiausiai supažindinamas su kova už Tarybų valdžią" (su-prask — krašto pavergimą ir komunistinimą — E.). Partijos organas susiformavusią rusų ir lietuvių tautų draugystę.

Kom partijos programa nurodė, kad kai "nacijos" dar labiau suartėsiančios, tai išnyksią ir nacionaliniai skirtumai. Pagal "komunistą" klasinės ribos išnyksiančios greičiau kaip kalbos skirtumai. Nors programa pabrėžia, kad partija užtikrina... visišką laisvę kiekvienam TSRS piliečiui kalbėti, auklėti ir mo-

kyti savo vaikus bet kuria kalba...", tačiau vilniškis partinis garsia kalbis pasiguodžia, kad teksią ilgiau palaukti, kol išnyksią tie kalbos skirtumai. Šis procesas jau vyksta ir netenka abejoti, kad jau esame jo, kad ir pradinės stadijos, eigoje.

Maskvos "Pravda" sausio 17 d. pareiškė, kad sovietų užsienio politika pasilieka be pakeitimų. Iš "Pravdos" straipsnio matyti, kad Rusk užuominos randa atgarsį ir Sovietuose. "Pravda" puola kritikuojančius sovietinę "sąmbūvio politiką". Ji puolė, be revizionistų (Tito), dar ir dogmatikus ir atskalūnus, po jų skraiste, aišku, slepiasi R. Kinija ir Albanija. Lygiai diena raštis vėl kritikavo ir politinius priešus — "mirusio dogmatizmo" atstovus su Molotovu, Ka-ganovičium ir Malenkovu priešaky. Londono sovietinių reikalų žinovas Victor Zorza pastebėjo, kad kova Kremliuje nesanti išspręsta. Ginčas už Kremliaus sienų esąs gilesnių nesutarimų vidaus iš užsienio klausimais išraiška. Paryžiaus "Combat" pabrėžė, kad Vakarai turi suprasti, kad Chruščiovas vesiąs dar kietesnę politiką. Kremliuje įvykti politiniams pasikeitimams dar nesąs atėjęs laikas. Jei ateityje laukiama kieto žaidimo politikoje, tai ir taktiniai vakarų politikų sugebėjimai ir visas Vakarų solidarumas turėsią pergyventi bandymus.

TEISIA DOVANŲ GAVEJUS LIETUVOJE

United Press ag. žiniomis iš Romos, Vatikano ir Maskvos, kaip rašo Argentinės dienraščiai "La Prensa", "La Razon" ir kiti, kad visuose kraštuose bolševikų okupuotose prasidėjo tikinčiųjų persekiojimas. Ypač Lietuvoje teisiami kunigai ir kiti žmonės už gavimą siuntinių ir pinigines paramas iš JAV valstybių. "Pravda" plūsta kun. Povilonį, kuris yra teisiamas už gavimą 250 dolerių Klaipėdos bažnyčios statymui. Vatikano spauda tvirtina, kad Lietuvoje tikėjimas yra nemarus ir laikosi kaip sala sovietinėje jūroje.

Į VAKARUS BĖGA SOVIETŲ DIPLOMATAI

(E) Pagal švedų dienraštį "Dagens Nyheter" iš Helsinkio, Suomijoje, per švediją į JAV-bes pabėgo su šeima Sovietų Sąjungos ambasados Helsinky narys. Jo šeima dar prieš savaitę buvo išvykusi į švediją. "Eltos" Stokholmo korespondentas praneša, kad tiek Suomijos, tiek švedijos oficialūs slugsniai šį įvykį griežtai paslaptyje laikė dvi savaites. Pabėgusio sovietų diplomato pavardė nepaskelbta. Iš švedijos jis JAV pasiekė oro keliu.

Vis atrandami nauji pabėgimo būdai iš Rytinio Berlio rojans į "kapitalistų" nelaisvę, kas raudoniesiems sudaro daug nemalonumų.

Amerikų užsienio reikalų ministro konferencijoje, Punta del Este, Urugvajuje, ginčijamasi dėl Kubos izoliacinių priemonių. JAV sekr. Dean Rusk, išpėja visus dėl gresiančio komunizmo pavojus, ypač Pietų bei Vidurio Amerikų valstybėms.

PIRMUTINIS AMERIKOJ GIMĖS LIETUVIS, POP. JONO XXIII PAKELTAS Į VYSKUPUS

Gruodžio 13 d., šventas Tėvas paskyrė Grand Rapids vyskupijos gen. Vikarą, dr. kan. Karolį A. Salatką, tai pačiai vyskupijai, vyskupu pagelbininku. Naujasis vyskupas yra gimęs 1918 m. vasario mėn. 2 d. Grand Rapids mieste, JAV. Po filosofijos teologijos mokslų Washingtone, Bažnytinės Teisės daktaro laipsnį įsigijo Laterano universitete Romoje. Kunigystės šventimus priėmė 1945 m. vasario 24 d. Buvo profesorium savo Grand Rapids kunigų seminarijoje, kapelionu, sekretorium ir klebonu Dennison mieste, o nuo 1959 m. vyskupijos sekretorium bei gen. vikaru.

Peru valstybėje, Huascanan kalno ledų grūvėsių užgruvo ir sunaikino apie 12 kaimų, kurie pasilžymi savo turtingumu ir grožiu. Už tai nedidelis skaičius išlikusiųjų gyvu neporį skirtis nuo savo mirusiųjų ir stengiasi vėl iš naujo atsikurti.

Vietoj atsistatydinusių Argentinės ministrų paskirti nauji. Vietoj ekonomijos ministro, dr. Roberto T. Alemann, paskirtas dr. Carlos Coll Benegas, o vietoj transporto min. inž. A. Acevedo, paskirtas dr. Juan Ovidio Zavala. Be to, vietoj darbų min. inž. M. H. Acuña, paskirtas prof. Jose Mazar Barnett.

KANCLERIS DR. ADENAUERIS PASVEIKINO PET

(E) Savo atsakymo telegramoje į Pavertųjų Europos Tautų Seimo Pirmininko Naujųjų Metų sveikinimą Vokietijos kancleris K. Adenaueris

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires

T. E. 208 - 5027

Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual Nr. 689.755

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado
	Concesión N° 4289
	Tarifa Reducida Concesión N° 4015

ARGENTINOS LIETUVIŲ KOLONIJA

švenčia

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS METINĘ SUKAKT!

1962 metų vasario mėn. 17 dieną

Liet. Parapijos Salėje, Brasil 835, Avellaneda.

Iškilmingo Minėjimo Aktas įvyksta šeštadienį, 21 val. šia tvarka:

1. ATIDARYMAS — Trumpas ALOS Tarybos P-ko p. Jono Čikšto žodis.
2. ARGENTINOS ir LIETUVOS HIMNAI. Atlieka Šv. Cecilijos choras, vad. muz. Alfonso Petraičio.
3. VASARIO 16 toji. Žodis ispanų kalba Liet. Centro sekretoriaus p. Ziberkos.
4. VASARIO 16-sios REIKŠMĖ ŠIANDIEN. Lietuvių B-nės P-ko p. Antano Balčiūno žodis, lietuviškai.
5. MENINĖ PROGRAMA:
 - Šv. Cecilijos Choro Dainos, vad. muz. A. Petraičio.
 - Pianu lydi Eleonora Mikučionienė.
 - Kitų tautų atstovų žodis.
 - Deklamacijos.
 - Rezoliucijos priėmimas.
 - Tautiniai šokiai. — Atliks Tautinių Šokių Ansamblis "Rambynas", vad. p. Lidijos Petravičienės.

Sekmadienį, vasario mėn. 18 dieną

- 10 val. Iškilmingos pamaldos Aušros Vartų liet. par. bažnyčioje, dal. vyskupui Aducci, emigrantų globėjui.
- 16 val. Vainiko uždegimas. — Vieta bus paskelbta vėliau.

Lietuvi, atgaivink savo tautinę dvasią, pagerbk mūsų tautos didvyrių darbus — atsilankyk į šią didingą Lietuvos Tautos šventę.

Lietuvių radijo "Lietuvos Aidai" ir Montevideo abi stotys duos atitinkamą tai dienai programą.

Vasario 13 d. 20,15 val. R. Belgrano kalba Ignas Padvalskis. Vasario 17 d. 20,15 val. R. Belgrano kalba Zef. Juknevičius.

pareiškė, kad 1962 metais jis savo pareigą ir uždavinį laikys "saugoti laisvųjų kraštų laisvę ir taiką ir ne-nuilstamai kovoti, kad būtų pritaikyta apsisprendimo teisė ir tiems Europos gyventojams, kurie šiandien turi kentėti svetimųjų priepasidai".

LIETUVOJE TEISIAMI LIETUVIAI KUNIGAI

(E) Pasaulinių agentūrų žiniomis Vilniuje sausio mėn. vidury prasidėjusi lietuvių kunigų byla. Jie kaltinami už tariamus nusikaltimus ūkio srityje. Kitais pranešimais ("Deutsche Zeitung" sausio 15 d. — UPI praneša iš Maskvos) sausio 8 d. Maskvos "Pravda" paskelbė, kad keli lietuvių kunigai turį atsakyti teisme dėl "nusikalstamų veiksmų" valios srityje ir dėl spekuliacijos. Pagal "Pravdą" tie kunigai turėję ryšius su "antisovietiniu komitetu", aktyviųjų nacių bendradarbių sudarytų 1944 m. JAV-se. Šis komitetas, esą, kunigams spekuliuoti siuntęs pinigų (doleriais) ir siuntinius su įvairiomis prekėmis.

"Eltos" bendradarbio Stoholme žiniomis, kienraštis "Dagens Nyheter", pranešdamas apie Vilniuje prasidėjusią lietuvių kunigų bylą, nurodo, jog tai esąs pirmasis Romos katalikų kunigų apkaltinimas Sovietų Sąjungoje. Savo pobūdžiu ši byla visiškai atitinkanti tas priemones, kurias anksčiau panaudotos prieš kitas tikinčiųjų organizacijas, turinčias tarptautinius ryšius, pvz., prieš žydus.

Nepaisant komunistų pastangų kovoti su Bažnyčia, Lietuva — rašo toliau "Dagens Nyheter" — yra persveriančia dauguma Romos katalikų kraštas.

Gyvenas Weinheime, V. Vokietijoje, Manheimo banko direktorius, Sergejus von Chruščiov, yra Rusijos "randonojo caro" Nikitos Chruščiovo nepertolimas giminaitis. Jų pro-senelis Petro Ivanovič Chruščiov, gimęs 1803 m., caro gvardijos leitenantas ir Tulos žemių bajoras. Jo sūnus Mikalojus (gim. 1839 m.), val-

stybės patarėjas ir caro rūmų už-vaizda yra Nikitos senelis, Kalinovkos žemių didikas. Mikalojaus sūnus Sergijus (gim. 1872 m.) Petrapijlyje vid. reikalų ministerijos valdininkas, — Nikitos tėvas, kuris įsivėlęs į sąmokslą prieš carą, sugrįžęs Kalinovkon, 1894 m. balandžio 17 d. susilaukė sūnaus — Nikitos Chruščio. Bajoras Nikita užaugęs už pro-letaro Stalino pečū, jam nors po mirties stengiasi "atsilyginti".

Gen. Adolfas Heusinger, pabai-goj II Pasaulinio karo buvęs vokiečių armijos operacijų vadas, dabar yra NATO karinio planavimo grupės pastovus vadovas Washingtone. Maršalo Rommelio štabo viršininkas ge-nerolas Speidel yra NATO žemyno jėgų vadas centro Europoje.

Išrasta nauja neutrono — mirties spindulių bomba, kuri, pasak atominės bombos "tėvo" dr. Teller, savo sprogimu nėra pavojinga pa-statams, bet jos spinduliai gali pra-siskverbti ir pro 3 pėdų cemento sieną ir sunaikinti gyvę. Ji gali su-naikinti erdvėje skriejančias atomi-nes raketas, tai gali būti pritaikinta miestų apsaugai.

Brazilijoje suimtas Auschwitz kacetlagerio gydytojas dr. Joseph Mengele, kuris kaltinamas tūkstan-čių nukankintųjų mirtimi.

Latvių Rygos universiteto prof. Gulbis, šturms ir kiti tvirtina, kad Justas Paleckis yra netekėjusios mo-tinos Paleckytės ir Telšių imoninin-ko žydo Goldbergo sūnus. Profeso-riams sakiusi pati Paleckio motina begyvendama Rygoje ir dejuodama, jog dėl jos "grieko" išaugęs toks lie-tuvių tautos "išdavikas", rašo prof. M. Biržiška.

B. A. Herald, sausio 26 d. dien-raštyje, įsidėjo gražuolės Indian Uni-versity 19-metės studentės Onos Sid-lauskaitės nuotrauką, kaip praėjusio pavasario "National Collegiate Co-ed Billiards" laimėtojos. Dienraš-tis pabrėžia, kad Onutė tikisi ir šiais metais čempionės titulą apginti.

Okupuotoje LIETUVOJE

MOKSLEIVIAI Į MASKVĄ

(E) Sausio 2 d. į Maskvą, naujametinė eglutė iš įvairių Lietuvos rajonų išvyko 50 berniukų ir mergaičių. Pasak Vilniaus radijo, tie „jaunieji respublikos pasiuntiniai“ dalyvavo Kremluje, sporto rūmuose naujametinėse eglutėse, svečiavosi pas Maskvos moksleivius. Pasisvečiavę savaite moksleiviai grįžo į Lietuvą. Tai naujas partijos žygis toliau plėsti pageidaujamą „tautų draugystę“.

TURISTAI PAGAL PROFESIJAS

(E) Vilniaus radijas savo sausio 4 d. pasikalbėjime su St. Aleksandravičiene turizmo klausimais patyrė, kad 1961 m. iš Lietuvos į užsienio šalis buvo išvykusi 51 turistinė grupė, apie 1.500 turistų. Iš šių grupių 30 buvo organizuota pagal profesijas: medicinos darbuotojų, mokytojų ir kt. Šiais metais žada-

ma į užsienius išleisti per 2.000 turistų iš Lietuvos, tačiau daugiausia tik į vad. „demokratinis“ kraštus (sovietų satelitinis kraštus — E.) ir vėl turistus grupuojant profesijomis. Žinoma, turistai siojami ir jiems sunku tikėtis laisvai patekti į Vak. Europos kraštus.

SIBIRE MELIAU KAIP ITALIJOJE

(E) Sovietų radijas dar labiau sustiprino savo vedamą kampaniją už vykimą Sibirą, ją pavadindamas „Sibiras šaukia“. Norėdamas labiau patraukti sovietiskąjį jaunimą vykti į tolimuosius Rytus, Maskvos radijas štai ką tvirtina: „Sibiras turi daugiau saulėtų dienų kaip Italija...“ Jau, girdi, praėjęs tas laikas, kai apie Sibirą ir kitas jam artimas vietas buvo kalbama kaip apie „apleistas, ledų apdengtas sritis“.

EUROPOS ĮDOMYBĖS

• Ispanija civilinio karo metu neteko 700,000 žuvusių vien kovos lauke. Apie 250,000 piliečių pabėgo į Prancūziją, o kitas ketvirtis milijono praleido ilgesnį ar trumpesnį laiką kalėjimuose.

• Italijos prezidentas Gronchi buvo pirmas praktikuojantis katalikas prezidento poste nuo pat Italijos respublikos pradžios.

• Italija šiuo metu turi savo didumui trečią vietą pasaulyje užimančias aukso atsargas.

• Šio šimtmečio pradžioje į JAV imigravo apie 450,000 graikų. Graikai laikomi gudriais, o kai kurie net suktais. Sena patarlė sako: „Pasisveikinęs su graiku, suskaityk savo pirštus“ (— ar visus dar tebeturi?).

• D. Britanija šiuo metu turi didžiausias aukso atsargas, kokias bet kada savo istorijoje yra turėjusi.

• Bendrosios rinkos tautos Europoje (Vokietija, Prancūzija, Italija, Belgija, Olandija, Luksemburgas) iki 1966 m. tikisi visai panaikinti muitus tarpusavire prekyboje.

• Švedija nuo pat 1814 m. dar nėra kariavusi ir laikosi griežto neutralumo, kad į jokią karą neįsiveltų; tačiau ginklavimuisi išleidžia maždaug kiek Prancūzija ir turi vieną iš geriausių Europoje kariuomenių ir aviaciją.

• Islandijoje nėra jokio geležinkelio ir jokios upės ar ežero, kur galėtų laivai plaukyti. Susisiekimas palaikomas autobusais ir lėktuvais.

• Norvegija užima pirmą vietą pasaulyje elektros gamyba (pagal savo gyventojų skaičių).

• JAV vykdė žvalgybinius skridimus virš Rusijos ketverius metus prieš U-2 incidentą, kada Powers vairuojamas lėktuvas rusų buvo perimtas.

• Kartą kažkas paklausė profesorį Einsteina — kokiais ginklais bus kariuojama trečiame pasauliniame kare. Jis atsakė: „To tai nežinau, bet aš žinau, kokius ginklus naudos ketvirtame Pasauliniame kare — akmenis“. tuo duodamas suprasti, kad jo nuomone III Pasauli-

nis karas sunaikins civilizaciją, žmoniją gražindamas į laukinių padėtį.

KAIP ADENAUERIS KANCLERIU TAPO?

Vokiečių žurnalistas Hermann Behr neseniai išėjusioje knygoje „Iš chaoso į valstybę“ aprašo, kaip Adenaueris 1949 m. savo namuose sudarė pirmąją savo vyriausybę.

Karštą vasaros dieną į Adenauerio namus politiniams pasitarimams ir vaišėms sugužėjo daug augstų CDU partijos pareigūnų ir svečių. Valdžios politiniai reikalai visiems labai rūpėjo ir svečiai labai intensyviai tarpusavyje tarėsi ir ginčijosi. Adenaueris ir vikriai sugebėjo visus užimti ir su visais pasikalbėti. Jau pat pradžioje jis iškėlė klausimą: „Ar einame į koaliciją su SPD — socialistais — ar ne?“

Į tuos, kurie buvo už koaliciją, jis atkreipė dar didesnę savo dėmesį ir stengėsi kiekvienam atskiram pasikalbėjime savo nuomonę įteigti.

Negaisdamas laiko, Adenaueris pradėjo:

— Kaip ir buvome numatę, sekančią valdžią sudarys CDU — CSU su FDP ir DP, todėl dabar yra jau pats laikas numatyti asmenis įvairioms valdžios vietoms. Pirmiausia — prezidento ir kanclerio.

— Aš siūlau dr. Adenauerį kancleriu, — pasigirdo balsas.

Adenaueris apžvelgė sėdintuosius. Visi tylėjo. Kas išdrįs svečiuose prieštarauti šeiminkui?

Ilgai nedelsdamas Adenaueris tęsė:

— Kadangi visi esate tos pat nuomonės... tai aš kalbėjau su savo gydytoju ir... jis neturi nieko prieš. Sekantis punktas yra prezidento vieta. Kadangi sekanti stipriausia koalicijos partija yra FDP — nepriklausomieji demokratai, tai šiai vietai aš siūlau prof. Heuss.

Visi sumišę tylėjo.

— Ar žino prof. Heuss apie savo laimę? — kažkas paklausė.

— Dar ne, — lakoniškai atsakė

VLIKO ŽODIS PAVERGTAJAI LIETUVAI

Mieli klausytojai! Ne vieną dieną ir ne vienerius metus jūs gyvenate okupuotoje Lietuvoje. Daugelis iš jūsų susitaikė su tuo gyvenimu, daugelis kitokių ir nepažįstate. Bet koks bebūtų gyvenimas jis nestovi vietoje. Kinta patys žmonės, jų buitis, darbas, jų santikiai su išoriniu pasauliu.

Jūs dažnai paskaitote „Tiesą“, pasiklausote Vilniaus radijo. Ką gi skaitysi, jei kitokių laikraščių nėra, ką klausysi, jei Vilniaus stotis geriausiai girdėti? Ir taip dieną iš dienos, metai iš metų jūs skaitote ir girdite pasakojimus apie tariamai nepaprastus sovietinio gyvenimo pasikeitimus, apie laisvę ir lygybę, apie lietuvių tautos laimę. Žinoma, jūs nelabai tikite tuo, kas rašoma ir kalbama, bet žiūrėk vienur-kitūr išauga naujas fabrikas, vienur kitūr už kišinin-kavimą pašalinamas sovietinis pareigūnas.

Štai prieš kurį laiką didelės, sunkios drobės su gudrių, žiaurių akių Stalino dingo iš partijos komiteto sekretorių ir vykdomųjų komitetų pirmininkų kabinetų. Vienas po kito ėmė dingti ir paminklai su piktoto „tėvo ir mokytojo“ figūromis Lietuvos miestuose ir miesteliuose. O jų buvo aibės... Ne taip seniai Vilniuje ir Kaune, Šiauliuose ir Klaipėdoje atsirado nauji užrašai. Taigi, gyvenimas nestovi... Gal ir ne tokie baurūs tie komunistai, pasimokė, tapo švelnesni?

Ar prisimenate ne taip seniai buvusią labai populiarią dainą „Kokiu buvai, tokiu likai...“? Daina rusiška, bet ją daug kas mėgo dainuoti. Ir kai prisimeni dainos herojų-jauką, žvalų kazoką, kurio būdas nepasikeitė nežiūrint daugelio išbandymų, susimastai apie sovietinius pasikeitimus. Argi komunistai atsisakė savo idėjų, savo viešpatavimo? Ne, jie tik pakeitė savo darbo formą, pasislėpė po švelnumo ir nuolaidos kauke.

Dar praėjusiais metais ištisus mėnesius jus vargino spauda ir radijas, susirinkimai darbovie-

tėse ir agitatorių pasakojimai apie partijos 22jį suvažiavimą, jo priimtą programą. Progama didelė, vietomis išpūsta ir perdėta, vietomis sunkiai suprantama. Ne vienam iš jūsų per visus okupacijos metus teko nekartą girdėti paskaitas ateistinėmis klausimais, kuriose lektoriai puola Šventąjį Raštą ir jo aiškinius, sakydami, kad viskas jame iškreipta, nesuprantama ir gudrus aiškintojai apgaudinėja žmones. Sudarydami savo programą komunistai pasekė jų pačių skleidžiamomis teorijomis — jie programą surašė taip, kad būtina reikėtų agitatoriaus, kuris aiškintų žmonėms, ką partija galvoja. Bet programoje yra vietų, kurias agitatoriai nutyli arba išaiškina savaip.

Ilgai suko galvas Kremliaus mastytojai galvodami apie daugybę tautų, kurios pakliuvo po sovietų letena. Žmonės kalba įvairiomis kalbomis, laikosi įvairių papročių, o tai pririša juos prie tėvų žemės, išskiria iš kitų tarpo. O jų pagal komunistus būtų žymiai geriau, jei visi Sovietų Sąjungoje kalbėtų viena kalba, turėtų vienodus papročius. Čia sovietiniai teoretikai ir ėmė skelbti, kad netolimoje ateityje išnyks paskirų sovietinių respublikų sienos, tautos suartės, susilies, ims kalbėti viena kalba. Bet pas sovietus įprasta nelaukti kol kas nors įvyks savaime, o nuolat partinio botago pagalba raginti žmones.

Seniau Lietuvos ūkininkas sulaukdavo gražios pavasario dienos, pažiūrėdavo į saulę ir išeidavo į laukus arti ir sėti. Dabar sėjos dieną ir valandą nustato partija. Reikia rugius kirsti — partija išleidžia aplinkraštį. Tas pats ir su komunistine visuomene. Partija nutarė, kad be jos pagalbos nei sienos, nei kalba neišnyks.

Nuo sienų ir pjedestalo nuėmė Staliną. Gerai. Bet jo sukurtą ir apgaule partiją pasilaukė. Apie tai mes su jumis dar kalbėsime, mieli klausytojai. Kalbėsime apie apgaulę, kurias paruošė „motina-partija“ naujai visuomenei įkurti.

• E. Žilius, buvęs Krašto Tarybos ir Kr. valdybos narys, gyvenantis Scharbeutz/Holst., išlaikęs egzaminus, gavo Christian Albrecht universiteto Kielyje psichologo diplomą.

LIETUVOS LAKŪNAI

Lietuvos aviacija, nors ir maža, dar gerai nesusiorganizavusi ir neturėjusi patyrusių lakūnų, vis dėlto dalyvavo nepriklausomybės kovose ties Panevėžiu, Ukmerge, Varėna, Suvalkais ir kitur.

O vėliau tiek išaugo ir ištobulėjo, kad net savus lėktuvus gamino (Ambo ir Dobi). Nuo 1919 iki 1933 m. žuvo 24 lakūnai.

JUNGT. AMER. VALST.

• Algis Mitkus buvo 1960-61 m. Marijanapolio paruošiamosios mokyklos, Thompson, Conn., laikraščio Golden Knigh redaktorius, dabar Hartford Times reporteris. Bostono Universiteto Mokyklų Spaudos d-ja skelbia, kad Marijanapolio laikraštis yra geriausiai tvarkomas iš visų New England valstybės mokyklų laikraščių. Premija įteikta dabartiniams redaktoriams Toni ir Hickey.

• Iš Lietuvos Pasiuntinybės Vašingtone veiklos. — Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų proga Lietuvos Atstovas Vašingtone, J. Kajeckas, gavo sveikinimus iš JAV Prezidento Kennedy, buvusio prezidento Eisenhowerio, aukštųjų Valst. Departamento pareigūnų bei visos eilės diplomatisių šefų. Ta proga buvo pasikeista sveikinimais su laisvųjų valstybių ambasadoriais Vašingtone. Sausio 4 d. Lietuvos Atstovas dalyvavo Diplomatinio Korpuso dekanų misijų šefams surengtame priėmime. (E)

• Raš. J. Kralikauskas laimėjo „Draugo“ premiją. — Šiais metais Čikagoje leidžiamo dienraščio „Draugas“ kasmet skiriamą 1.000 dol. premiją už geriausią prisiųstą romaną laimėjo Kanadoje, Toronte, gyvenęs rašytojas Juozas Kralikauskas. Jam premija buvo įteikta Čikagoje, sausio 7 d. Iš viso buvo prisiųsti 9 romanai. Premijuotas romanas „Titnago ugnis“ (istorinis, siekias Mindaugo laikų) esąs parašytas sodriai, vaizdingu, taikliu žodžiu ir su stipria stilium kultūra. Šių metų laureatas yra gimęs 1910 m., dirba spaudoje, visuomenėje. Kaip rašytojas debiutavo laisvoje Lietuvoje išleistą novelių rinkinį „Septyni kalavijai“. (E)

PRAŠO SIUNTINETI VISUS LEIDINIUS

(E) Lietuvių Bibliografinė Tarnyba JAV per „Knygų Lentyną“ skelbia laisvojo pasaulio liet. bibliografiją. Tačiau jai dar trūksta įvairių leidinių, kaip: draugijų ir parapijų apyskaičių, parengimų programų, parodų katalogų, statutų ir pan. Kultūros istorijai labai svarbu surinkti visus leidinius Pasaulio Lietuvių Archyve (jam viskas LBT perduodama). Naujai išėjusias knygas, kitus leidinius prašoma siuntinėti adresu: Lithuanian Bibliographical Service, 1132 N. Walnut St., Danville, Illinois, USA. Leidyklų, spaustuvių savininkai, vedėjai pasiuntę savo leidinius mainais iš LBT gaus „Knygų Lentyną“.

Pasaulio Lietuviai

KANADA

• Lito bankas Montrealyje, suorganizuotas prieš keletą metų, turi 617 narius ir 465,000 dolerių indėlių. Bankui vadovauja ekonomistas Domas Jurkus, buvęs Lietuvos banko direktoriumi Telšiuose.

• Jeronimas Petrauskas, lietuvis pranciškonas, daugelį metų gyvena Jeruzalėje ir netoli paskutinės vakarieniškos vietos ruošia ir prižiūri gėlynus.

• Hamiltono jaunimas veržiasi į mokslus. Baigę gimnaziją: Dalia Paulaitytė, Aldona Mikeilūnaitė, Vidā Staniūtė, Alfonsas Stanevičius, Aloyzas Viskontas, Arvydas Vizbaras. Visi pradėjo studijas universitetuose.

Adenaueris.

Tada vienas atstovas iš Bavarijos pradėjo išvedžioti kad prof. Hess jo žinomis yra netikintis, todėl tai vietai nelabai tiktų.

— Bet jo žmona yra pamaldi ir to užtenka, — užtikrino Adenaueris.

VOKIETIJA

• Vokietijoje šiuo metu veikia šios Vargo mokyklos: Memmingene — vedėjas M. Budriūnas, Muenchene — J. Laukaitis, Stuttgarte — A. Šukys, Duesseldorfe — R. Kumfertaitė, Krefelde — J. Sprainaitis, Hagene/Westf. — D. Kalvaitis, Osnabruecke — V. Martinaitis, Kl. Buelten/Peine — A. Nomeika, Diepholce — J. Mozūraitis.

Kr. valdyba yra tikrai įsitikinusi, kad esant geriems norams ir padėjus kiek pastangų galima būtų dar antra tiek vargo mokyklų Vokietijoje įsteigti. Jų svarba lietuvių išlaikyme yra didžiulė. Kiekvienas lietuvis turėtų į tai atkreipti ypatingą dėmesį. Kr. valdyba šiam reikalui gali gauti pakankamai lėšų ne tik iš savųjų, bet ir iš vokiškųjų įstaigų. Ypatingai pastarosios primygtinai yra pabrėžusios, kad rems tautybių kultūrinius parengimus ir institucijas.

Moteris ir GYVENIMAS

NIUJORKAS – VILNIUS IR ATGAI.

Rašo Salomėja Narkėliūnaitė

Vilniuje išbuvau nuo liepos 16 d. ligi 3 0 d. Iš Niujorko buvau išskridusi liepos 14 d. naktį. Ap-skaiciavau skridimo laiką, nuo durų iki durų buvo praėję devyniolika valandų, o lėktuve buvau išsėdėjusi keturiolika.

SABENA linijos sprausminis lėktuvas, turėjęs iš Niujorko pakilti 9.30 val. vakare, keleivius painformavęs, jog sugedęs vienas motoras, taisėsi iki 11 val. ir tik tada tepakilo, pažadėdamas, kad Briuselį pasieksime laiku.

BRIUSELIS — MASKVA

Vos spėjau Briuselyje susiras-ti restoraną ir atsigaivinti bel-gišku alumi po septynių su pu-se valandos skridimo iš Niujor-ko, kai jau reikėjo skristi toliau.

Aerofloto sprausminiame lėk-tuve keleiviai buvo visi rusai, iš-skyrus vieną katalikų kunigą, kuris, kaip vėliau patyriau, bu-vo Britanijos pilietis, ir mane. Rusai buvo begrižta iš turistinės kelionės po Europą. Kaikurie jų linksmi tauškėjo, o kiti skaitė laikraščius, kuriuos išdalijo lėk-tuvo palydovė, kai tik lėktuvas pakilo.

Sėdėjau prie lango ir iš kairės pro sparną pradžioje gerai ma-čiau, kas buvo apačioje, kol dar nebuvoime pakilę iki devynių tūkstančių metrų. Paskui jau nieko nesimatė, nors mergina informavo, kad netrukus būsime virš Kopenhagos, o paskui skri-sime viršum Baltijos jūros. Gal-vojau, gal dar skrisime virš Lie-tuvos, ir vėliau dažnai lenkda-vausi žiūrėti, bet apvalūs debe-sėliai, kaip balti aviniukai, riti-nėjosi po mumis.

MAN BLOGA

Kai pasiekiame Maskvą ir pa-sieniečiai įlipa į lėktuvą surink-ti mūsų dokumentų prieš išleis-dami į aerouostą, jau man akyse pradėjo temti. Galvoju, kaip greičiau patekti į aerouosto pa-talpas. Jaučiu, kad tai ne skri-dimo pasėkos, nes oras buvo pu-kus ir lėktuvas nesupo, ir apla-mai niekad nesu sirgusi lėktuve. Man atrodo, kad tai ne kas kita kaip apsinuodijimas maistu. Pa-galvoju apie pietus, mane jau tiesiog purto prisiminus vištieną.

Aerouosto patalpose reikia už-siregistruoti Inturiste, atsiimti pasą ir pereiti per muitinę. Ma-ne pila prakaitas ir aš nelaukiau ilgiau prie langelio, ligi pašauks pavarde ir atiduos pasą. Išgėriau pora stiklų vandens, kiek page-rėjo, bet prakaitas vistiek dar pila ir silpna darosi, ir akyse nē-kiek nepašviesėja.

Šiaip taip pavyksta sugrįžti prie langelio, o čia jau visi žmo-nės praėję. Policininkas atiduo-da pasą ir klausia, kur buvau, kai šaukė pavardėm. Paaškinu, kad man buvo bloga pasidare. Jisai mane leidžia eiti toliau.

MASKVOS MUITINĖJE

Einu į muitinę, tenai gi jau visų keleivių bagažas išrikiuotas palei sieną, o keleiviai pildė mui-tinės blanką, kuriame klausama pagrindinių asmens žinių ir duo-menų apie įsivežamus daiktus. Reikia nurodyti, kiek kokios va-liutos įsiveži ir kokias brangeny-bes turi.

Užpildžiau blanką ir laukiau savo eilės, žiūrėdama, kaip mui-tininkas čiupinėja anų rusų eks-kursininkų lagaminus. Atrodo, kad žiūri pagrindinai, maždaug kaip žiūri ir amerikiečiai muiti-ninkai, kai jų turistai sugrįžta į Niujorką.

Nieko įtartino nesivežu, bet ką gali žinoti, kas tam muitini-kui gali nepatikti. Mano du ga-balai bagažo — vienas tamsiai mėlynas nyloninis maišas su drabužiais ir penkiais kartonais cigarečių, kitas mažas lagami-niukas su trisdešimt svarų spal-votų kino filmų — matau, stovi pasienyje.

Vis dar blogai jausdamasi ir laukdama savo eilės, pasirėmusi ant savo rankinio bagažo, galvo-ju, kokia veido išraiška tas mui-tininkas pažvelgs į tą mano ma-žąjį lagaminuką. Ateina vyrukas ir garsiai perskaito mano pavardę. Aš atsiliepiu. Jis klau-sia, kur mano bagažas. Nurodau į pasienį. Jisai pamoja šalimais stovinčiam nešėjui, iš manęs pa-ima bagažo kvitus ir jam pa-duoda.

— O kaip su muitine? — klau-siu nešėją.

— Aha, — lyg atsimena jis, pakiša tuos du kvitus muitinin-kui, anas čak čak uždeda štam-pus, o aš jieškau raktų lagami-nams atrakinti.

— Jau viskas tvarkoje, — sa-ko nešėjas. Jis mano daiktus nu-kelia nuo suolo ir padeda ant grindų. Tuojau pat ateina tas pats Inturisto vyrukas ir sako, kad duoda man automobilį vyk-ti į kitą aerouostą. Prie durų jau laukia "Pobeda". Aš važiuoju iš tarptautinio aerouosto į vietinį, iš kur skrisiu į Vilnių.

GALVOJU APIE NAKVYNĘ

Automobilyje ir lauke šilta. Atsidarau langą, ir nuo skubaus važiavimo atsiradęs vėjas mane šiek tiek atgaivina, bet vis jau-

čiuosi blogai ir tik galvoju, kur čia gauti nakvynę, nes apie to-limesnį skridimą ir kalbos nėra.

Atsirandu Inturisto raštinėje ir aiškinu, kur keliauju. Jie jau pasirodo, viską žino; ir žino, kad sergu. Sako, man vieta lėktuve jau rezervuota ir lėktuvas iš-skrenda 8,05 jų laiku, todėl jau laikas paduoti bagažą. Bet aš ne-galiu nė pajudėti ir tik džiaugiu-siu, kad galiu sėdėti. Sakau Inturisto tarnautojui, kad gal nebeskrisiu toliau, o jisai pasiū-lo atsigerti vandens ir savo mer-giną išsiunčia sutvarkyti mano bagažą. Ir čia dar bėda — бага-žo daugiau nei 20 kg. ir už skir-tumą reikia primokėti 1 rb. Siū-lau 1 dol. ir dar prašau, kad man iškeistų bent keletą dolerių, kad turėčiau nors nešėjui užsimokė-ti. Tačiau Inturisto tarnautojas dolerio neima ir man pinigų ne-keičia, tardamas, kad nešėjui ne-reikia mokėti, kad tai sutvarky-sias jisai.

Per garsiakalbį nuaidėjus pranešimui, kad keleiviai rinktųsi į lėktuvą, skrendantį į Vilnių, ta pati Inturisto mergina mane pa-lydi į lėktuvą ir padeda užsineš-ti rankinį bagažą, nes aš vos įstengiu laikytis į lėktuvą ve-dančių laiptų turėklų.

LEKTUVE Į VILNIŲ

Lėktuve atsirandu pati pasku-tinė, ir visos vietos jau užimtos. Kadangi lėktuvo palydovė ma-to, kad blogai jaučiuosi, man tuojau atsiranda vieta, nors bu-vau dvidešimt penktoji, o lėktu-ve viso buvo dvidešimt keturios vietos.

Keleiviai visi lietuviai, išsky-rus vieną jauną rusų porą, ma-tyt, vyras su žmona. Lėktuvo pa-lydovė, simpatinga ir daili jau-na mergina, irgi lietuvaitė. Vė-liau sužinau, kad jos vardas Al-dona ir kad iš viso daugiau de-šimties lietuvių tarnauja kaip lėktuvų palydovės.

Pasakoju Aldonai apie savo li-gą. Ji man duoda savo vaistų, kuriuos užgeriu mineraliniu vandeniu. Man patinka tas mi-neralinis vanduo ir aš jo norė-čiau dar bent vieną bonką išgėr-ti, bet nėra už ką nusipirkti, nes neturiu rublių. Tad vėl prašau Aldoną dar vieno stiklo.

Gal paskridus kokią valandą mano reikalai pradėjo gerėti — akyse prašvito ir atsirado noras gyventi. Pradedu jau kalbėtis ir su savo kaimynu, jaunu inžinie-riu, kuris buvo užleides man sa-vo sūnelio vietą, o ji, devynerių metų berniuką, laikė ant kelių, laimingą ir besidžiaugiantį kad

Kuklumas nėra viena iš leng-vųjų dorybių. Praktikoje reika-lauja tam tikro heroizmo. Šis Šventosios Dvasios "vaisius" nē-ra tai, kas pasimama belankant būsimąjį, o padedama šalin pa-mario draugijoje. Kuklumas pa-sirodo tikrai ištvėrmėje visą lai-ką. Moterys, kurios ta dorybe pasižymi, išsiskiria ypatingu spindesiu iš tų, kurioms tos do-rybės pristinga. Kuklumas elg-sena, kuri išlaiko deramą pu-siausvyrą tarp to, kas pašiepi-mai vadinama davatkiškumu, ir nepadorumo.

Stebėdami įvairias madas, pa-pročius, atskirus kraštus ir at-vejus, galime suvokti skirtumą. Prieš kokį šimtą ar mažiau me-tų, jei sijonėlis neپردengdavo kelių, buvo laikoma nepadoru. Šiandien nelaikoma nekuklumu, jei sijonukas tesiekia kelius. Teniso aikštėje nebus priekaiš-to, jei sijonėlis bus ir aukščiau kelių. Salėje ar vakarėlyje ne-vienas dėl to patrauks pečiaus. Aplinkybės turi savo reikšmę. Didesnė iškirptė ar apnuoge pe-čiai gali būti toleruojami pobū-vyje, bet nebus kuklu su tokia rūbu švaistytis istaigoje. Tačiau pats pagrindinis dalykas yra tai, ką moteris nori pasiekti savo rūbu ir elgsena. Ar ji nori pa-traukti kitų dėmesį jaudinimui?

Kreipti į save dėmesį dar nē-ra prasta. Žmonėm tai natūralu, o juo labiau — moterim. Rūbai moteris pridengia ir pabrėžia. Niekas nereikalauja, kad mote-ris visą laiką būtų apsimuturavusi ir dengianti Dievo duotas jai dovanas. Prel. Conroy yra

pastebėjęs: "Moters gražumas yra Dievo sukurtas. Jis yra ge-ras ir doras, kai vartojamas ge-ram tikslui. Bet kaip ir kiekvie-nas geras dalykas, gali būti pikt-naudojamas".

Elgsena gali būti tiek pat ne-kukli, kaip ir rūbas. Kuklumas valdo kalbą, juokavimus, judē-sius, laikyseną kitų atžvilgiu. Kukli moteris, išijungusi į links-mos draugijos nuotaiką, nepa-sidarys visų dėmesio centru, ne-juokaus berniškai ar isteriškai, nors ir turės sąmojaus; bus ap-sivilkusi saikingai ir negundan-čiai. Kuklumas yra saikumas drabužyje, laikysenoje ir kalbo-je.

Niekada taip nereikėjo kuk-lumo, kaip mūsų laikais, kada reklamos, teatrai, televizija brėžte pabrėžia, kas žmogaus prigimtyje yra žemesnio už jo dvasią. Nudengiamieji rūkai, šleivyžgos, gašlios dainos, atro-do, tėra vieninteliai dalykai, ku-rie turi užpildyti mūsų gyveni-mą. Gyvenimas ne tam, kad sa-vo geismus tenkintume, o kad atitiktumė, kam mus Dievas su-kūrė.

Kuklumas nėra koks akmenu-kas, kurį galime lengvai rasti pamaryje ir pasiimti. Kuklumui išlaikyti yra reikalingos nuolat-inės žmogaus pastangos. Tam reikia ir idealaus pavyzdžio, ku-riuo yra Dievo Motina. Ji nie-kada nepamiršo, kad žmogaus kūnas yra Dievo šventovė, ku-riai turime reikšti pagarbą. Ir mes turime panašiai elgtis.

(Kay Bowe)

pirmą sykį su tėveliu buvo taip toli nuskridęs.

SUSITINKU PAŽĪSTAMĄ

Paskui, kai akys prasiblaivė ir jau galėjau pažiūrėti ir kitų ke-leivių pusėn, pamačiau net vie-ną savo pažįstamą. Mokėmės su juo toje pačioje gimnazijoje, bet jis buvo žemesnėje klasėje. Su jo broliu man teko būti vienoje klasėje bent keletą metų ir pas-kui baigti gimnaziją. Mes buvo-me pirmoji Vytauto Didžiojo gimnazijos laida, Lietuvai atga-vus Vilnių.

Klausinėju jį apie brolių, kuris kaip ir didžiama mano klasės draugų abiturientų, tada nuėjo studijuoti medicinos, nes lenkų laikais į mediciną iš lietuvių ma-žai kas tepatekdavo.

VAIŠINU CIGARETĖMIS IR SALDAINIAIS

Kalbėjomės apie senus gerus laikus ir rūkėme, o savo kaimy-ną inžinierių, kuris nerūko, ir lėktuvo palydovė vaišinau sal-dainiais, kuriuos vienas bičiulis Niujorko aerouoste tiesiog per prievartą pakišo po pažascia, tardamas, kas galės prireikti ke-lionėje.

APAČIOJE VILNIUS

Netrukus jau rengėmės leisti. Apačioje matėsi Vilniaus žibu-riai. Aš žiūrėjau pasilenkusi pro lėktuvo sparną, galvodama, be-ne atpažinsiu kurią nors vietą. Kur gi neatpažinsi!

Netrukus lėktuvas jau riedė-jo Vilniaus aerouosto asfaltu. Kai privežė laiptus ir atsidarė durys, viena paskutinių nulipau žemyn. Stovėjau vėl ant lietu-viškos žemės lygiai po septynio-likos metų.

Prisiminimai iškart daužė kaip stiprus gėrimas, bet nebu-vo kada jaudintis. Mane pasitiko Inturisto direktorius Albinas Sutkus. Pasiimame daiktus ir iš aerouosto pereiname į aero pa-talpas, prie kurių laukia auto-mobilis. Mat, pagal maną ame-rikinės agentūros susitarimą su Inturistu, keleiviai turi būti pa-sitinkami ir aprūpinami susisie-kimo priemone iki viešbučio ir paskui atgal.

ŠTAI IR VILNIUJE

Kelionė į patį miestą. Prava-žiuojame stoties rajoną, artina-mės į centrą, prie "Neringos" viešbučio, kuriame, kaip suži-nau, aš gyvensiu per ateinančias dvi savaites.

Visą laiką stebiu gatves per langą. Viskas labai įdomu. Gat-vės smarkiai apšviestos viršum jų kabančių lempų. Sustojame prie viešbučio. Šaligatvis pilnas jaunimo, kuris daugiausia pore-lėmis skirstosi iš čia prie pat viešbučio esančios "Neringos" kavinės.

Įsiregistravusi pas viešbučio būdinčiąją ir išsikrovusi savo daiktus, kelionės ir įspūdžių nu-varginta, kritau į lovą. Iš tolu-mos dar ilgai aidėjo jaunimo lie-tuviškų dainų garsai. Taip jie ir užliūliavo mane pirmajam mie-gui...

PILNA PRAEITIES

Pasistiprinusi pirmuoju valgiu Vilniuje, išeinu į gatvę. Suku į Katedros aikštę. Žvelgiu į Gedi-mino kalno pusę, eidama pro tas, kuriose teko gyventi ir dirbti. Šaligatviais plaukia žmonės, kaip ir reikia gražaus sekmadie-(Seka 5-me puslapyje)

Casa MUSKETAS

Parduoda
- AKORDEONUS, BANDEONUS,
- PLOKSTELIS, PIANINUS,
- TELEVISIJOS APARATUS
ISNUOMUOJAMA PIJANINUS.
Sanabria 2790-02 T. E. 50 - 5948

Kirpykla "OLGA"

Ilgalaikis plaukų sušukavimas
(karštas ir šaltas, atliekamas mo-derniškais mašinomis ir naujais metodais. — Prilimama mokinės)
Olga Jasulytė - Vitkauskienė
Wilde, Av. Gen. Cadorna 85

Eugenia Teresa Aidukaitė

Obstétrica

Mitre 4492 Villa Dominico
T. E. 207 - 9245

Sėkmadienio Rimčiai

UTRECHTO KARDINOLO IŽANGINIS ŽODIS

Sibiro lietuvių maldaknygei
olandų kalba

Ar gali žmogus dar melstis, kai jis fiziškai, materialiai ir psichiniškai yra taip palaužtas, jog atrodo, kad jį apleido ir žmonės ir pats Dievas?

Yra toks pasakymas, kad "Ne-viltis moko žmogų melstis". Tačiau, kada neviltis yra tokia berybe kaip šių mergaičių, ar gali žmogus dar mylėti Dievą, žmones, kai jis fiziškai jaučia, jog Dievo meilė nebeegzistuoja, mažų mažiausiai jo, kankinio, nepasiekia?

Tokia Dievo meilė yra nepaprastas stebūklas, jei ir šitokiomis aplinkybėmis žmogus išpažįsta tikėjimą ir pasitiki Dievo tėviškumu.

Ši maža knygelė yra keturių lietuvių maldaknygė, mergaičių, kurios gyveno neviltyje už geležinės uždangos, o gal ten dar ir tebegyvena. Tos maldos jau-

dina mus savo paprastumu. Jos liudija nepajudinamą tikėjimą, tiek stiprų, kad jį galima vadinti vyrišku tikėjimu, dėl kurio turėtų gėdytis daug vyrų, jei to tikėjimo jie neturi.

"Marija, gelbėk mus" nėra literatūros ar teologijos knyga. Tačiau ar ji neatskleidžia mums buities ir krikščioniškos meilės esmės?

Aš manau, kad negalima melstis iš šios maldų knygos, nejučiant gėdos dėl savo dejonų, kurias nuolat reiškiamė, dėl nepatogumų, nepasisekimų, kurie yra tokie menki palyginus su tų mergaičių išgyvenimais. Mažų mažiausia, mes turime melstis i Augščiausiąjį, kad Jis stiprintų ir guostų mūsų brolius ir seseris, kurie yra taip žiauriai persekiojami. Taip pat mes turime dėkoti Dievui už jų gilų tikėjimą, pasitikėjimą ir drąsą.

Įvadą parašė kard. Bernard Alfrink, Utrechto arkivyskupas, vertimą iš olandų kalbos parūpino Gražina Račytė-Janušienė.

KO ATĖJAI

Enkavediste, ko atėjai,
Kam mano tėviškę lankai,
Ar apsiverkus aš tau graži,
Tu mano dalią grobi, veži.

Tu mano brolių raštavai
Ir i Sibirių išvežei,
Nužudei brolių, žudyk ir mus,
Ramesnė sąžinė tau bus.

Išvežei plonas drobeles,
Močiutės margas juosteles,
Mano pačios verptų linų
Veži katiušoms dovanų.

Ar aš, tau sribai, nesakiau,
Kad bus vargelio tau daugiau
Kada tu šautuvą gavai,
Šaudyt savųjų išėjai.

Stalinas davė tau batus,
Už kuriuos išdavei draugus.
Rubaską priedo dar dadės,
Kad būtum šuo — enkavėdė.

UŽDAROMOS BAŽNYČIOS

(E) Amerikiečiai, važinėję po Sovietų Sąjungą pranešė, kad 1961 metais vakarinėse Sovietų Sąjungos srityse buvo uždaryta 1500 bažnyčių. Pagal vieno amerikiečio pareiškimą New Yorke, buvo sunku patirti kokiomis aplinkybėmis buvusios uždarytos bažnyčios ir ar buvusi pavartota prievarta. Iš komunistinių įstaigų oficialiai pranešta apie dvi priežastis: viena, mažuose kaimuose, gerėjant susisiekimui priemonėms, buvęs apsunkinimas išlaikyti po bažnyčią, ant- ra, tikinčiųjų skaičius tiek sumažėjęs, kad piniginiai esą sunku išlaikyti maldos namus. Tačiau patys ekskursantai, lankydami ne rusų apgyventose srityse, kaip Samarkande ir Tas- kente, pastebėjo perpildytas bažnyčias.

VADOVAUJANTIS ANGLIKONAS APIE KATALIKŲ BAŽNYČIĄ

Buvęs anglikonų bažnyčios primas Anglijoje lordas Fisher, tik šiemet atsisakęs nuo Canterbury arkivyskupo sosto, pareiškė, kad Katalikų Bažnyčia vieton anksčiau laikytosios prieš, dabar pasidarė kitų krikščioniškųjų bažnyčių sąjungininke, ir tai esą nuostabus pasikeitimas, naujas skyrius pasaulio ir krikščionijos istorijoje. Dar būdamas savo pareigose arkiv. Fisher buvo atsilankęs pas popiežių Joną XXIII — pirmas toks popiežiaus ir anglikonų primo susitikimas nuo pat anglikonų atskilimo.

"VITRAL"

Vitrinių Fabrikas
Įrengimas modernių vitrinų
prekybos namams ir krautuvėms.
Sav. W. A. Rastauskas
Av. SAN MARTIN 3038
Lomas del Mirador

ALBERTO E. TIMINSKAS

"COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS

Pasirūpina laidotuviams — veža ligonius — daro keliones i tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynimams.

Av. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654
Temperley
F.C.N.G.R.

Sucursal
BALCARCE 510
Lomas de Zamora

DVASIOS TURTŲ KONTRABANDA

Efektinga sensacija kultūriname pasaulyje buvo Pasternako romano rankraščio išvežimas i laisvuosius Vakarus. Čia jį pasitikė Nobelio premijos laurai ir autorių, ir kyngą, ir patį kontrabandos faktą dar labiau išpopuliarino, įjungdami jį jau ne vien literatūrinę vertybę, bet ir politinę aktualiją. Ir žmogiškasis smalsumas, ir aštrus kritiko žvilgsnis, ir šaltojo karo strategija suvirė bendrame katile. Ir

lime jaustis nemažiau dideli. Gal būtų net dar didesni krikščioniško gyvenimo sklaidos ir aukos prasmė, žvelgiant i snieguotas Sibiro tundras, kuriose pirmą kartą nuo pasaulio sukūrimo išmeigiamas kryžius. Išmeigiamas ant lietuvių kankinio kapo.

Galime tikrai mes visi didžiulės lig šiol dar neturinčia sau lygaus pavyzdžio keturių lietuvių Sibiro maldaknyge, seniai jau pasklidusia už lietuviškojo

lijoninio katalikiško pasaulio rankose ir širdyje virsta galin- ga meilės peticija Visagaliui lietuvių tautos laisvės kovoje. O laikų tekmėje, tautų likimą sprendžiant, dangaus talka mums nėra vien tik tušti žodžiai.

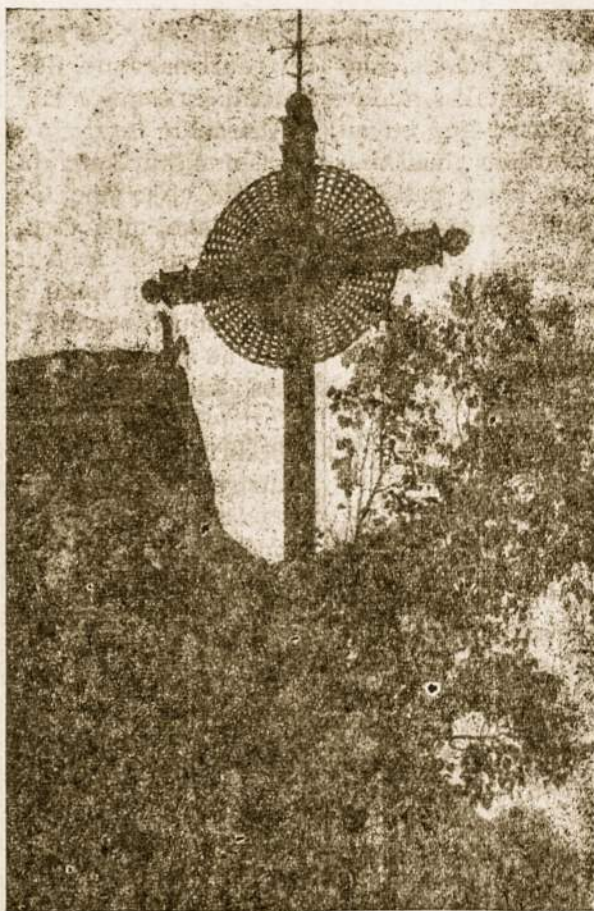
Kalbėjome tik apie individualių dvasios turtų kontrabandą is anapus geležinės uždangos. Galėtume manyti, jog suminėti faktai vaizduoja tik paskirų dvasios galiūnų stiprybę visuotinio teroro akivaizdoje. Gal pilkasis žmogus, pilkasis lietuvis tėvynėje jau yra seniai rezignavęs prieš totalinį blogį, tardamas: man vis tiek pat?..

Ačiū Dievui — tuo pilkuoju lietuviu tauta gali didžiulius net labiau, negu kai kuriais is okupanto malonės tarimaisiais "intelektualais", toli gražu nekalbančiais savo tautos vardu.

Šia proga užtektų tik pažvelgti i žodinės kūrybos nuotaikas, einančias is lūpų i lūpas skersai ir išilgai per Lietuvą. Tai anoniminė kūryba. Tai vaidilų ir liaudies dainų bernuželių tradicijos pratęsimas i skaudžią dabartį. Ir tai yra tikrasis liaudies balsas — tautos balsas. O tas balsas yra mirtinai nepalankus okupantui. Gi šis balsas ir yra tikrasis rezistencinės tautos dvasios veidrodis.

Sios naujosios tautosakos pavyzdžių įvairiais keliais laisvajame pasaulyje jau gauta nemaža. Vis tai buvo partizanų dainos ir kita panaši heroiškoji medžiaga. Tačiau šalia didybės gyvenime kartais nestokoja ir menkystos. Šiame puslapyje spausdinama naujai gauta žodinė kūryba ta prasme aną žiaurią tėvynės dabartį vaizduoja nuogai visapusiškai, nei kiek nepagražintą ir toli gražu nelinks- mą. Bet ten ir juodžiausioje situacijoje neprarandama humoro besireiškiančio panieka priešui. Ten ir kupletas, parašytas šitokioje beviltiškoje situacijoje, liudija, tautos dvasios stiprybę net daugiau, negu iškilmingoji odė.

Gal būtų, visa ši kūryba ir neturi aukštos ir ypatingos literatūrinės vertės. Ne literatūros žinovų ji ir kurta. Bet ji visada liks lietuvių tautai brangi, kaip paprastos, bet vergijoje nepalūžusios lietuvių sielos tiesioginis išsiskakymas. Tai tiesiog intuityvus kratymasis rusiškojo slogučio, rusiškojo gyvenimo būdo ir rusiškos formos kūrybiniame tautos reiškimėsi. Net ir individualiosios (ne tautosakinės ar tautodailinės) kūrybos baruose apskiai užtinkame tų gyvųjų lietuviškos dvasios brožų, gal sąmoningai, o gal tik intuityviai menininko ryškinamų. Sakysim, kai mes stebime vokiečių išu- dytiems pirčiupiečiams dabar pastatytą paminklą, mes regime tik pakartotą moderniškame sprendime senąją lietuvių dievdirbių Madoną, kenčiančią, rūš- čią, bet nepalūžusią. Ir ar ji nėra šiuo atveju visos dabartinės Lietuvos simbolis. Iš Pirčiupio tragedijos okupantai stengiasi padaryti didelį dalyką savo propagandai. Pagal juos atrodo, kad pirčiupiečiai visi buvo bolševikai ir visi raudonieji partizanai. Tuo tarpu kur dar galėjo reikštis likusių gyvųjų šio kaimo gyventojų valia, ten jie savo bran- (Nukelta i sekantį puslapį)

Vienas iš devynių Pirčiupio kryžių

negalėtume pasakyti, kad viras būtų išėjęs blogas. Žinoma, mums būtų mieliau, kad šis viso pasaulio ragautas patiekalas būtų buvęs gamintas lietuvių ir pagal lietuviškąjį receptą.

Sklinda žinia, kad viena lietuviškoji New Yorko leidykla jau turi savo rankose rankraštį, gautą iš Lietuvos. Tegu šis romanas ir nepasiektų, kaip Pasternako, Nobelio premijos garbės, bet jis mums lietuviams vis tiek bus didelė naujiena, prasiveržusi pro terorą, baimę ir riziką.

Tačiau ir šalia didelio Pasternako nuotykių mes lietuvių ga-

pasaulio ribų svetimos kalbose. Maldaknygė tik ką išleista olandų kalba keturių šimtų tūkstančių egzempliorių tiražu. Tai mažutė didelės maldos ir didelės kančios knyga. Mums, lietuviams, yra mielas jos paplitimas krikščioniškose-katalikiškose tautosose. Tai milžiniško masto mūsų tautinio reikalo garsinimas.

Laisvės kovos talkininkų prasme ši maldaknygė tikinčiajam tačiau reiškia daugiau negu tik žemiškoji politinė ar kultūrinė propaganda. Jeigu tikima maldos galia, tai ši maldaknygė mi-

VIENA VAKARA

Vieną kartą kūčių naktį
Pirmas prišliaužiau tyliai...
Ir girdėjau kūčių naktį,
Ką kalbėjo gyvuliai.

Mušą dvyliktą Kalėdų —
Gera dūšioj ir širdy.
Ir ant laktos atsitūpes,
Pirmas prakalba gaidys:

„Gerbiameji, tvarto ponai,
Ar jūs žinot ką, ar ne,
Ką planuotojai raudoni
Rašo penkmečio plane?

Jeigu dėtų po kiaušinių
Visos vištos ir gaidžiai,
Pagal planą penkmetinį
Pusės normos neišeis.

Taigi, dėkitė, vištelės,
Pasistengsiu ir aš pats,
Nes valdžia išsiųsti gali
Mus i verdančias kruopas.”

Štai bekonas šlaunį kaso,
Begulėdamas klane:

„Vėl i tuos planus raudonus
Jie įtraukė ir mane.”

„Tavo yra riestas snukis
Ir, be to, dar uodega,
Tu netiksi, tu per kūdas”,
Karvė aiškina linksma.

„Kiek to sviesto, tiek kaip molio,
Net žemelėje sunku.
Ką čia pašo tie raudoni —
Aš nuplėšiau su ragu.

„O tas sūris, kaip karvojus,
Išsiplėtęs ant lėkštės...”
Kojas užvertė margoji —
Se tau sviestas ir varškė.

Štai avinas sumekeno
Ir pradėjo garsiai bliaut —
Penki šimtai pagal planą
Jam ėriukų reik sutvert.

Ir nuo būsimo ėriuko
Vilnos vis po du kilu,
„Tad klausykite, vyručiai,
Netesėsiu, negaliu.”

Štai žąsinas sugageno:
„Dievulėli, kaip sunku, —
Užplanavo kremliaus senis
Toną plunksnų ir pūkų.”

„Ko jūs stovit, ko jūs plepat”,
Sumekeno ir ožka.

„Aš už bloką komunistų —
Man patinka jų tvarka.

Už mane ir mano vyras
Amžin atsilsi ožys.
Istribitėliu ir mirė —
Jūs galėjot jį pažint.”

NIUJORKAS – VILNIUS IR ATGAL

(Atkelta iš 3 pusl.)
nio rytą. Saulė pripildžiusi miestą. Visur dairausi, visur man pilna praeities prisiminimų.

Suku į dešinę nuo kalno, čia patalpos, kuriose yra dirbta. Eini nuo Katedros į kairę, čia gatvė ir namas, kuriame yra gyventa. Ir rodos, kad tai yra buvę taip neseniai, kai su portfelio po pažasčia buvo skubėta į paskaitą universitetan, o po to bėgta į redakciją rašyti žinių. Ir taip stovėdama sau galvoju: ar čia aš, ar ne aš, ar čia Vilnius, ar čia ne, ar čia tikrovė, ar čia kas?!

PASIGENDU SENU "PAŽISTAMŲ"

Miesto peizaže, jaučiu, trūksta Trijų kryžių, kurie baltuodavo nuo ano, štai, kalniuko už Vilnelės ir kartu su Katedra ir pilimi suteikdavo kažkokios mistikos senajam kunigaikščių miestui. Dar ir dabar prisimenu tuo metu jaunos ir tik debiutujančios vilnietės poetės Miciūtės žodžius, kai ji, besizavėdama Vilniumi, šitaip rašė:

Tris Kryžius baltuosius į dangų iškėlęs, — Tu maldą galingą Aukščiausiam siunti.

Galvoju dabar, kas atsitiko su tais Kryžiais, kokius kelius teko nueiti poetei, apie kurią jau Amerikoje būdama girdėjau, kad serga vėžio liga.

Prie Katedros, kuri dabar tik "Paveikslų galerija", žvalgausi į viršų ir pasigendu tų trijų figūrų. Aš jaučiu, kad man trūksta tų figūrų, nelyginant mano gerų pažįstamų. Ypač gerai prisimenu šventąjį Kazimierą, Lietuvos globėją, kuris čia stovėjo krašte ir dešinę ranką laikydamas prie širdies, kaire tarytum ramino minią, kad ji tenai apacioje — aikštėje nesisibiubotu.

IŠ PRISIMINIMŲ Į TIKROVĘ

Tačiau iš praeities pažadina tikrovė. Žiūriu į aikštės pradžioje stovinčių mašinų ir sunkvežimių virtinę. Ant kaikiurių sunkvežimių net plakatai ištiesti su užrašu "EKSKURSIJA". Iš sunkvežimių lipa kaimiečiai, kurie, kaip vėliau patyriau, sekma-dieniais suvažiuoja miestan apsipirkti.

Nebuvau to dalyko pradžioje žinojusi, ir pakeliui į Katedros aikštę, eidama ir matydama sudulkėjusiais batais vyrus, moteris ir jaunimą, su širdgėla galvojau: "Ką tie komunistai padarė iš Vilniaus!" Bet paskui įsižiūrėjau ir tikruosius vilniečius, kurie buvo ir elegantiškai ir neblogai apsirengę, kaip sekma-dieniai.

ŠVENTO MIKALOJAUS BAŽNYČIOJE

Į Šv. Mikalojaus bažnyčią vos spėjau į Mišių pabaigą ir, kai šiaip taip pro minią prasiveržiau į vidų, kunigas jau buvo pradėjęs skaityti evangeliją. Dairiausi, bene pamatysiu ką nors iš senų pažįstamų, bet tebuvo arba senyvo amžiaus moterys ir vyrai arba paauglės merginos ir vaikai. Visai bažnyčiai giedant "Marija, Marija", ne vieno akys matėsi ašaros, o kaikiurios senyvos moterys tiesiog verkė...

Pačioje bažnyčioje vykdė remontas, bet bendras vaizdas nepasikeitęs nuo anų laikų. Dar atkreipiau dėmesį į dešinėje pusėje stovintį Vytauto Didžiojo biustą ir prisiminiau neseniai

mirusį vilnietį skulptorių — to biusto autorių — Rapolą Jakimavičių.

Išeinant pro šonines duris, prie lango senutė pardavinėjo rožančius ir maldaknyges. Dar pavarčiau kelias maldaknyges, nes jos atrodė naujos. Ir tikrai buvo naujos, fotostatinio būdu, matyt, neseniai padarytos iš originalų, spausdintų 1939 m.

Išmetusi visiems trimis ubagams po pinigą (dvi senutės ir senukas stovėjo atkišę ranką), dar nuėjau už bažnyčios pasižiūrėti klebonijos. Senosios klebonijos, tos, į kurią bolševikai pataikė savo bomba vokiečių ir kur žuvo kun. Kristupas Čibiras, nebuvo nė pėdsakų. Jos vietoje buvo darželis ir žydėjo gėlės. Nauja trijų augštų mūrinė klebonija buvo išdygusi maždaug toje vietoje, kur kadaise stovėjo namas, kuriame buvo susirinkimų ir vaidinimų salė. Priešais kleboniją buvo gražus darželis ir šv. Kristoforo statula.

Ir taip "mikalaschoje", nors ir radau pažįstamų vietų, bet gyvų pažįstamų nesutikau.

DVASIOS TURTY...

(Atkelta iš 4 pusl.)

giųjų atminimui pastatė ne kokią raudoną žvaigždę bet bendrose žuvusių kapinėse išdygo devyni milžiniški lietuviški kryžiai (Žiūr. Liet. Enciklopedija, XXIII t. 35 psl.), lyg visos tautos atsakas: In hoc signo vinces!

K. Br.

LENKYJOS GYVENTOJŲ SKAIČIAUS AUGIMAS MIESTUOSE

(E) Profesinių s-gų organas "Głos pracy" lapkričio 6 d. n-ry paskelbė duomenis apie tai, kaip gyvena lenkai. Esą, žymiai auga miestų gyventojų skaičius. Per pastaruosius 10 metų kaimo gyventojų skaičius pakilo 9,4 %, o miestų gyventojų 33,3 %. Miestai daugiausia išaugo Lenkijos šiaurės ir vakarų vaivadijose. 1960 m. miestų gyventojai sudarė 47,3 % visų krašto gyventojų ir gyvenamo ploto jie buvo užėmę 50,8 %. Kokios gyvenimo sąlygos Lenkijoje, gali paliudyti tai, kad 1960 m. vienam kambariui vidutiniškai teko 1.66 gyventojas. Statistikos duomenimis kiekvienas plotas didesnis kaip 4 kv. mtf. laikomas jau kambariu (jais laikomos ir virtuvės). Menkos gyvenimo sąlygos bū-

† P. m. spalio mėn. Telšių vyskupijoje mirė keturi pajėgūs ganitofai: kun. Teodoras Jokubauskas, Mo-sėdžio klebonas; kun. Kazimieras Būdvytis, Gardamo klebonas; kun. Aleksandras Kinderis, Klaipėdos klebonas, ir spalio 24 d. širdies liga mirė Vėžaičių klebonas Kan. Stanislovas Būdvytis, 68 metų amžiaus, Sibiro kankinys.

† Aa. Kazys Bekevičius, eidamas 55 amžiaus metus, prieš Kalėdas mirė Floridoje. Palaidotas Olivos kapinėse. Išsėkis ramybėje.

• Lietuvos jūrų kapitonas Feliksas Marcinkus mirė Australijoje ir palaidotas Sydnejuje. (E)

MISIOS UŽ AA. LUISITĄ KOROWACKĮ

Š. m. vasario mėn. 5 d. 9 val. Aušros Vartų bažnyčioje bus laikomos iškilmingos gedulingos šv. Mišios už aa. mūsų sūnų LUISITĄ KOROWACKĮ 18 m. gimimo proga. Kviečia gimines ir pažįstamuosius Luisito tėvai: A. ir Pr. Korowackiai.

dingos ne visame krašte — žemiau vidutinio lygio gyvenamąjį plotą turi gyventojai kai kuriuose didesniuose miestuose, kaip Varšuvos mieste, Lodzės, Kielcų ir Lublino vaivadijose ir kaimo vietovėse Lenkijos rytinėse ir centrinėse vaivadijose. Aplamai, pagal gyventojų surašymo paskutinius duomenis gyvenimo sąlygos gyv. ploto požiūriu per pastaruosius 10 metų esančios pagerėjusios.

KALĖDOS LENKIOJE

(E) Kalėdų švenčių metu Lenkijos bažnyčios buvo perpildytos žmonių. Kard. Višinskis gavęs iš Popiežiaus Jono 23-jo sveikinimą lenkų tautai, jį perskaitė Varšuvos bazilikoje.

• Vaclovas Leitas gruodžio 4 d. sugrįžo iš kelionės po JAV. Daugiausia laiko praleido Kalifornijoje ir Miami mieste. Vaclovas Leitas važinėjo kaip aviacijos tarnautojas, atlikdamas tarnybines misijas Argentinos aviacijai.

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Aa. Eugeniją Girtukauskaitę - Jelinskię palaidojus. — Sausio mėn. 13 d. po daug metų sunkios ligos, Costa Rica 329, namuose, Pliņeyro, užgeso amžinybėn aa. Eugenija Girtukauskaitė-Jelinskiė. Sekančią dieną, kun. A. Lubicko, gausiai dalyvaujant giminėms bei artimiesiems buvo palaidota Sarandi kapinėse drange prie tėvelio prieš penkias metus mirusio. Gillian liūdesy liko velionės motina, vyras Povilas Jelinskas, krikšto tėvas Federikas Kureikis, pusbrolis kunigas Brazilijoje, kiti giminaičiai šiaurinėj Amerikoje bei Lietuvoje ir kiti. Išsėkis ramybėje vos tik 25 metus šioj ašarų pakalnėj praleidusi.

† Aa. Juozas Rožaitis, sulaukęs 63 amžiaus metus, bevažiudamas traukiniu susitiktį marčios sugrįžusios iš S. Amerikos, nuo širdies priepuolio sukrito ir mirė. Paliko sūnų Jung. Amerikos Valstybėse.

PADĖKA

Staigiai ir netikėtai mirus mano mylimam vyrui ir šeimos tėvui Juozui Sadauskui, širdingai dėkojame mus užjautusiems mūsų nelaimėje.

Ypač nuoširdus ačiū Marciukaičiui, Stonkui, Stanačiui, Povilaičiui šeimoms, broliui Alfonsui, Vytautui Velionai ir visiems, kurie kokių nors būdu prisidėjo prie mūsų skausmo švelninimo. Dėkojame vainykus prisituisiems, aukų rinkėjams ir aukojusiems. Kun. J. Stasiulevičiui, kun. A. Lubickui ir visiems palydėjusiems mano vyrą ir mūsų tėvą amžinon poilsio vieton į Lomas de Zamora kapines.

Savo ir likusių našlaičių vardu nuoširdus ir stiprus ačiū.

Juzė Sadauskienė,
dukterys ir sūnus

— Pp. Diminskai, jau virš poros metų begyveną S. Amerikoje, gavo liūdną žinią iš Lietuvos, kad p. m. lapkričio 18 d. mirė ponios Diminskių tėvelis: Bronius Kasperavičius.

† Už aa. Bronių Kasperavičių, iškilmingos gedulingos šv. mišios Aušros Vartų bažnyčioje, Avellanedoje bus š. m. vasario mėn. 26 d. 7.30 val., o už aa. Juozą ir Mortą Diminskius (V. Diminskio tėvelius) bus vasario mėn. 28 d. 7.30 val.

TEVŲ PADĖKA

Skausmo suspausti, mūsų sūnui Luisitui mirus, dėkojame visiems, kurie mums padėjo ir užjautė.

Už gyvų gėlių vainikus Lietuvių Centrai, Mokyklos valdybai, Profesorių grupei, Mokyklos kooperadorai, mokslo draugams, Munro lietuviams už tokią gausybę, taip pat ir vietiniam; Boulogne lietuviams ir visiems kitiems, kurių po vieną suminėm neįmanoma.

Kunigui A. Lubickui už pasimeldimą namuose, lydėjimą į kapus ir kartu su ponu Ona Ozinskiene taip švelniai, graudžiai gledojuosiems kapuose Viešpaties Angelas. Artūriui Mičiūdui atvežusiam kunigą Lubicką. Argentiniečiams kunigams, kurie patys maloniai atvykę meldėsi. Ponui P. Ozinskiui už nufotografavimą.

Mokyklos vadovybei ir mokslo draugams už išreikštą pagarbą, organizuotai laukusiems prie mokyklos ir lydėjusiems į kapus, pasakiusiems atsisveikinimo kalbas, dedant grabą į ničią ir laikiusiems pusiau nuleistą mokyklos vėliavą.

Visiems kaimynams, draugams ir giminėms, taip gausiai dalyvavusiems, širdingiausiai dėkojame.

Adelė ir Pranciškus Korowackiai

Casa "DOMICELA"

— PRIEINAMOS KAINOS —

Sav. A. LEVANAVIČIUS
IVAIRIŲ RŪŠIŲ MEGZTINIAI,
ŠALIKAI, KAMPEROS
Šilko ir drobės išdirbiniai
CANADA 2025 Lanús O

MINKŠTŲ KEDŽIŲ FABRIKAS

GAMINAMOS IVAIRIŲ STILŲ
MINKĖTOS IR STIPRIOS KEDĖS
ATLIEKAMI IVAIRŲS STALIAUS
DARBAI

Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68-7208

Šventos Mišios

VASARIO MĖNUO

- 1 d. 8.15 val. už aa. Povilą Rastauską (metinės).
- 8 d. 7.30 val. už aa. Telesforą Mikalauską.
- 8.15 val. už aa. Povilą Rastauską.
- 3 d. 7.30 val. už aa. Petronelę ir Saliomoną Kasulaičius.
- 8.15 val. už aa. Bronią Raudonikiene.
- 10 val. už aa. Anuprą Gasėną (metinės).
- 4 d. 10 val. už aa. Barborą Šimkūniene.
- 19 val. Gyvojo Rožančiaus intencija.
- 5 d. 7.30 val. už aa. Ignacą Norvaišą (metinės).
- 8.15 val. už aa. Rozaliją Petrauskienę (metinės).
- 9 val. už aa. Luis Korowacki.
- 6 d. 6.50 val. už aa. Bronių Skaržauską.
- 8.15 val. už aa. Joną Vainą.
- 7 d. 6.50 val. už aa. Račkauskus, Rėklaičius ir Kilinskus.
- 8.15 val. P. Mikėlionienės intencija.
- 9.30 val. už aa. Juozą Kubilių (metinės).
- 8 d. 8.15 val. už aa. Bertą Mažiauskienę.
- 19.30 val. už aa. Simoną ir Rozaliją Dočkus.
- 9 d. 6.50 val. Prie šv. Antano (O. Kundrotienės).
- 10 d. 8.15 val. už aa. Joną Zoblacką.
- 9 val. už aa. Petrą ir Vladą Viščiūnus.
- 11 d. 7 val. už aa. Steponą Oksą.
- 10 val. už aa. Sofiją Pociūniene.
- 19 val. už aa. Dominiką Bartkų ir Antoniją Zeidą.
- 12 d. 8.15 val. už aa. Bertą Mažiauskienę.
- 13 d. 6.50 val. Prie Nek. Marijos Širdies (O. Kundrotienės).
- 8.15 val. už aa. Vladą ir Petrą Viščiūnus ir Juozą Pečiukevičių.
- 14 d. 6.50 val. už aa. Dzikus ir Mikėlionius.
- 15 d. 8.15 val. už aa. Vladą ir Petrą Viščiūnus.
- 19.30 val. už aa. Joną Vasilanską.
- 16 d. 6.30 val. už aa. Ignacą, Karolį ir Marijoną.
- 17 d. 6.50 val. už aa. Stanislovą Arasimavičių.
- 8.15 val. už aa. Kazimierą Bernatavičių.
- 18 d. 7 val. už aa. Joną Karaniską.
- 8 val. už aa. Bružų šeimą.
- 9 val. už aa. Ursulę Zuozą.
- 10 val. už aa. Tautos Karžygius (sudėtinės).
- 19 val. už aa. Zuozus.
- 19 d. 8.15 val. už aa. Gorodeckį šeimos mirusius.
- 20 d. 6.50 val. už aa. Gokus ir Vaitkius.
- 8.15 val. už aa. Aleksandrą Ulienę.
- 21 d. 6.50 val. Gokų intencija.
- 22 d. 8.15 val. už aa. Kazimierą Sabaliauską.
- 11 val. Kazlauskos ir Jatkevičiūtės jungtinių int.
- 23 d. 8.15 val. už aa. Juozą Povilonį ir Bartaškių šeimą.
- 25 d. 8 val. už aa. Veličkus ir Sneiderius.
- 10 val. už aa. Simoną Andriuškevičių.
- 26 d. 6.50 val. už aa. Magdalėną Zavickienę.
- 7.30 val. už aa. Bronių Kasperavičių (XI 18 d. mirusį Lietuvoje).
- 8.15 val. už aa. Liudviką Martinėną (metinės).
- 27 d. 6.50 val. už aa. Kazimierą Ališauską ir Brazauskus.
- 28 d. 7.30 val. už aa. Juozą ir Mortą Diminskius.

† Šv. mišios už aa. Rozaliją Petrauskienę, pirmųjų mirties metinių proga bus Aušros Vartų bažnyčioje vasario mėn. 5 d. 8.15 val. Gimines ir pažįstamus kviečia velionės vyras Antanas Petrauskas.

LIETUVIŠKA AUDYKLA "DROBĖ"

Savininkas VYTAUTAS DORELIS

Parduoda lietuviškai raštuotas drobes, languotas staltieses bei lygias kitas medžiagas.

Kainos be konkurencijos, nes parduodama pačiame fabrike.

BOGOTA 4175 Cerro, Montevideo, Uruguay

Telefonas 22-17-77

COCHERIA

LOS CONSTITUYENTES

NUOLATINIS PATARNAVIMAS AUTAIS

Lietuviams specialiai 20 % nuolaidos

Avenida de los Constituyentes 5927

Telefóno: 52-9511 arba 53-4924

